

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendö.

Pest, január 10. 1869. 2. szám.

Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Székely arany trombita.

A jövő követválasztásra harsogtatja a közvélemény.

Talpra székely talpra, bérczes Erdély sassa!
Ti hozzátok szól most az aranytrombita;
A ki igaz komé! ezt ám meghallgassa . .
Hadd harsogjon hát la! . . tita . . tita . . tita.

Dicsö ivadéki a hös Attilának!
Leghübb harczosai Bem hadjáratának . .
Az öreg apónak, ki „Szebennél, Pisken . . .
Székely seregével harczolt mint egy isten!“

A követválasztás itt lesz nem sokára . .
Mely a polgári jog dicsö koronája;
Elöre megmondjuk: *kiben ne bizzatok* —
Szavunk megtartsátok . . hogy ne hibázzatok.

Udvarhely anyaszék! Szolga **Miklós** nélkül
Bethlen János gróffal valahogy kibékül,
Mert hát e családot rég idötöl fogva . .
Mint orákulomot, Erdély ugy tartotta.

(Csak a szomoru, hogy most e fényes nevet . .
Melyet a krónika oly dicsőn emleget:
Elhomályositják azok a Bethlenek '
Kik a svarczgelb zászló körül sereglenek)

Te is *anya város!* mint szükséges roszhoz —
Tovább ne ragaszkodj ugy **Boér Jánoshoz.**
Hiszen székely turót Pest mástól is vehet,
Boér nélkül tehát *Udvarhely* ellehet.

Háromszék! Marosszék! Csikszék! Aranyosszék!
Nyolcz követe közül hét a „jobb"-ra csuszék,
Csak is egy ült balra, talán csak is magnak?
Bámulatára a közösügyes hadnak.

Tehát **Berde Mózsit**, **Antalfit** és **Lázárt**!
Ha meg nem választod, hidd meg testvér! nem árt;
Mind a három Deák Ferencz katonája!
Quóta, trafik, fináncz, csak az ideálja.

Tolnay Gábor hogy jó hazafi volna . . .
Még *Lőrinczréve* sem mondhatja el róla.
Mely pedig pénzeért majd pápistává lön —
Haynald érsek ott lett vón a keresztelőn.

Két *Oláhfaluból* **Hilibi Gál Jánost** . .
Atyafiak meg ne válasszátok már most,
Mert ő is a kormány szekérrudját tolja . . .
Nem a székelyt, de a németet pártolja.

A *székelyföld* végin te is *Illyefalva*!
Ne hidj olyan vakon s nem leszesz megcsalva.
Mert hát **Székely Gergely** hiven nem képvisel:
Habár e hiszemben választanád is el.

Azért hogy valaki egyházfőkurátor!
A politikában még nem elég bátor . .
Mig Bem Segesvárnál hősileg csatáza:
Székelyt *Csikba* hajtá a puskapor láza.

Ezek közül tehát ne válasszál komé!
Mert hát oda lesz majd a székely renomé . .
Hanem azt a kettőt, hármat, ki balra ült:
Bizalmaddal aztán jövőre se kerüld.

Ilyen **Szentkereszty! Papp Lajos!** és **Thúry!**
Ne engedjétek hát ezeket kiturni . . ,
S a sok dolegatyus követek helyébe . .
Negyvennyolczast válassz Bem apó nevébe.

Érdekes diskurszusok

a volt dolegatyus képviselők és a választó publikum között.

Képmutató: Tisztelt polgártársak!
Publikum: Éljen Kossuth Lajos!
Képmutató: Számot adni jöttem . .
Publikum: Ki vele . . ki vele . .
Képmutató: . . azon nagyszerü vivmányokról, miket hazánk legnagyobb bölcse . .
Publikum: És a svarczgelb zászló védője.
Képmutató: Kérem uraim! hallgassanak ki, mit akarok mondani . .
Publikum: Sohase fárassza magát, ugy is tudjuk, —
Képmutató: a kiegyczkedés nagy müve által e hazának tett . .
Publikum: de nincs benne köszönet.
Képmutató: A bevégzett országgyülés mennyi üdvös . .
Publikum: . . talán nyügös?
Képmutató: — törvényeket alkotott —
Publikum: Hát még mennyit eltapodott . . ?
Képmutató: Azt csak a tulbuzgóságban mértéket vesztő hazafiság vagy a szánandó vakság és kaján irigység vonhatja kéttségbe . .
Publikum: Brr. jujj.
Képmutató: Ez országgyülés mennyit könyitett a nép terhén?
Publikum: De hát még a zsebén? Megszavazta a quótát, stemplit trafikot . .
Képmutató: Nincs e független kormányunk . . . ?
Publikum: No persze mert még nem függ.
Képmutató: Nincsenek e felelős minisztereink?
Publikum: Felelősök, de a bécsi kormánynak .
Képmutató: Nincs e szabad sajtónk?
Publikum: Sajtolják is Böszörményit meg Mészárost vele eléggé . .
Képmutató: Nincs e gondolat szabadságunk?
Publikum: No bizony még csak a kellene, hogy a gondolatunkat is megfináncolják . .
Képmutató: Nem intézkedik többé felettünk semmiféle idegen hatalom . .
Publikum: Csupán csak 800 ezer szurony . .
Képmutató: Urai vagyunk ismét önnön sorsunknak .
Publikum: Mint a birka a gyapjának . .
Képmutató: E nagyszerü műnek állania kell . .
Publikum: mig magától el nem dül . .
Képmutató: Ennek fentartásáért a haza minden fia isten és világ előtt felelős.
Publikum: Feleljen róla a ki csinálta . .

Képmutató: Midőn választóim egy zászlót adtak kezembe . .
Publikum: De nem fekete sárgát . .
Képmutató: magasra emelém azt —
Publikum: Magasabbra emelé a quótát . .
Képmutató: Uraim! a ki nem akar hallgatni ki mehet.
Publikum: Maga pedig elmehet, többé minket rá nem szed . . .

Rimes levelek Ludas Matyihoz.

I.

Bajtárs! a mióta bent ülsz a dutyiba . .
Egy betüt sem irtam a Ludas Matyiba.
Azt ne gondold kérlek! hogy ezt azért tettem:
Mert hozzád a bajban hüségtelen lettem.
A jó Isten tanum én nem reterálok,
Nekem **negyvennyolcz** *kell, attól el nem állok.*
Nem azért ontottam érte a véremet:
Hogy most megtagadjam dicső **mesteremet**.
Kitől szép hazámat tanultam szeretni —
Kossuthot *nem szabad . . s nem lehet feledni.*
Nélküle a nemzet árva, szegény árva —
Isten tartsa meg őt a haza javára.
Mint mondám zászlódhoz nem lettem hütelen,
De látd engemet is üldöznek szüntelen . .
A hatalmas nagyok, haragusznak reám,
Mert mit szivem érez, azt beszéli a szám.
És ők gyülölik azt, ki nekik nem hódol,
A ki nem hizeleg, ki kezet nem csókol.
S mi szegény emberre lealázó, szégyen,
Hatalmasoknál ládd! az a legfőbb érdem.
Nagyon vissza estünk a rut szolgaságba,
Azt mondják, másként lesz ez a menyországba.
Ki inség és nyomor közt végzé itt éltét:
Az a boldogságból ott kapja ki részét.
És a kinek dolga e földön jól mégyen:
Pokolba fog jutni, — arra készen légyen.
Vigasztalására a szegény embernek,
Oda hát csakis a kanonokok mennek.
Minket pedig láddi szegény tatárokat . .
A meny kapujánál majd szent Péter fogad.
Sovány egy reménység, — meg köszönöm szépen —
A ki hinni képes vegye meg a részem ;
Könnyen megveheti, nem adom drágáért,
Megkaphatja tőlem egy uj piczuláért.
Mert a bölcsészetből annyit én is tudok . .
Hogy jobb ma egy veréb, mint holnap egy tuzok
*Bölcs mondat, de ennek a „***bölcs***" ugyan betett:*
A midőn vesztünkre Bécscsel kiegyezett.
Mert mi még tovább is türtünk vártunk volna :
Csak hogy a Deákcsiny létre ne jött volna.
Kibékülni ezzel én ugyan nem birok,
Isten veled bajtárs! a mig ismét irok.

Az igazügy kortese.

Magyar lovagiasság.

Csak dicső nemzet vagyunk mi
„Bökeziiség" jelszavunk,
Ki csak kötelet érdemel.
Annak konczot ju tatunk.

A sógornak háza előtt
Ha megütik a dobot :
Kifizetjük helyette a
Tőkét és a kamatot.

S a kik annyi éveken át
Pusztitották vagyonunk :
— Mert nekik a kényelem kell!
Nyugdijakat szavazunk.

S kik a válság napjaiban,
Elhagyák a nemzetet.
Avagy reánk nyügöt hozott
S muszka tábort vezetett;

S a kik szép hazánk nyakára
Szoriták a kötelet . .
Az ilyen jó madaraknak
Szavazzuk az ezreket.

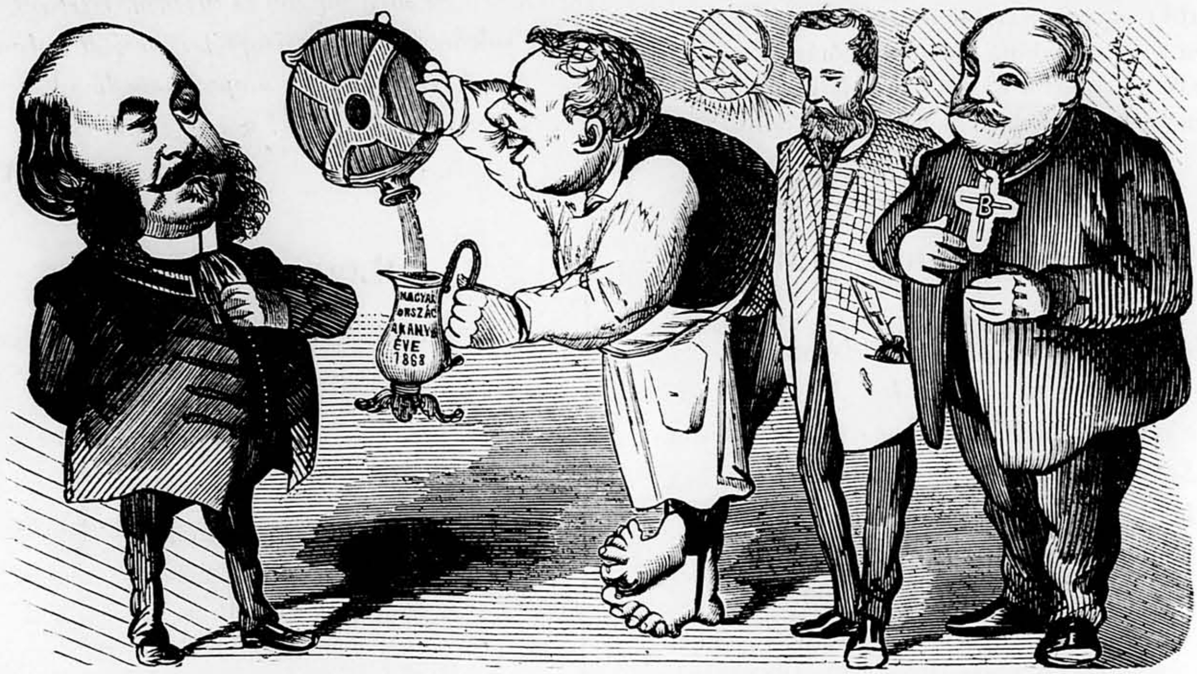
Az igaz, hogy vannak szegény
Béna-csonka honvédek!
Egy kis nyugdijt no ezek is
Tán megérdemeln'nek ?

De ki győzné mindezeket ?
Hisz a zsebünk nem bánya!
Ha honvéd volt . . ott a koldus
Tarisznya a nyakába.

Gyengénszuró

Illusztrált képek a jobb-

Ha Mohamed nem megy a hegyhez, a hegy megy Mohamedhez.

Gorove ő exja nem méltóztatván kimenni a Terézvárosba választóihoz, hogy számot adjon 3 évi sáfárságáról, tehát egy fényes küldöttség megy ő méltóságához, mely állott egy patikás, egy mézeskalácsos és egy „mezitlábos" korcsmárosból.

Ő excellentiája e tisztelgést élete legdrágább perczének nyilvánitá, hogy pedig ebben igaza legyen, a mezitlábas egy ezüst serleget nyujt át emlékül.

Kaucz Gyula ünnepélyes fogadtatása Győrben.

Kaucz Gyula felmutatja azon dicső vivmányokat, melyeket három évi keserves szavazás után ujévi ajándék fejében választóinak haza vitt.

Képünk azon pillanatot ábrázolja, midőn az érdemes volt követ ur azon öt darab választó által, kik ez ajándék után is hivek maradtak hozzá — vállra emeltetvén: egyhangu „éljen" kiáltás között ünnepélyes körmenetet tart az üres teremben.

oldali képviselők életéből.

Szégyen a futás, de hasznos.

Csernátoni azt fogta rá nagy igazán Pulszkyra, hogy mindenünnen m e g s z ö k ö t t. Erre Pulszky duellumra hivta Csernátonit , mikor aztán Csernátoni kész lett volna megverekedni, kapta magát Pulszky, vett egy legujabban feltalált i l l a n ó gépet; most már nem mondhatja senki, hogy megszökött, mert csak e l i l l a n t a duellum elől . . még most is hiába kergeti Csernátoni.

Vivmány és nyavalya.

Szentesiek: Megálljon az ur! mi járatban van? kicsoda? micsoda? Van e pakszusa?
Pulszky: Hát nem ismertek kedves választóim? én vagyok a ti szeretett képviselőtök.
Szentesiek: A mi képviselőnk? de hallja az ur bennünket nem lehet oly komisz pofával k é p viselni.
Pulszky: Tekintsetek ide barátim! itt hozom számotokra azon vivmányokat, melyek boldogokká tesznek.
Szentesiek: Hozza biz az ur a nehéz nyavalyát, melyek koldusokká tesznek; de ide ugyan be nem hozza.

Az ujévi ajándék

VAGY A

bérenczirók pályadija.

egy felvonásban.

Ezen érdekes szinmü elkésvén a Karácsonyi féle 100 aranyos pályázatról, ez az oka, hogy a Ludas Matyiban jelenik meg

Személyek :

Andorási Julius, irodalmi maecenás.

Tökszem Jankó	irodalmi kupeczek.
Éjféli szörny	
Hirhordó Jóska	

Inas.

Történik az osztrák magyar birodalom 2-ik fővárosában ős Buda várában.

I. jelenet.

Andorási ruganyos padlagon piszkálja a fogát s a „titkos kiadások" czimü könyvben lapozgat.

Inas: Éjféli szörny, Hirhordó Jóska és
Tökszem Jankó van itt.

Andorási: . . . . Bocsásd be hát . .
Először a Hirhordó s rendbe majd
Éjféli szörny s Tökszem Jankó jöhet.

II. jelenet.

Hirhordó és Andorási.

(Hirhordó betámit, egész a pad mentumig hajtja magát, honnan a friss sárga vix orrára tapad; kezet csókol a maecenásnak s egy ujévi rigmust elzengve markát tartja.)

Andorási: Jól van jól hü szolga vagy tudom,
Csupán a kár lásd keveset tehetsz,
Mert szódra most már senkisem figyel . .
No de se baj csak rajta küzdni kell,
Fenntartlak én továbbra is ne félj !

(Ezzel a titkos kiadásokból egy csomagot nyom a . ajlongó markába, ki is kéznyalás után távozik)

III. jelenet.

(Éjféli szörny betipeg s az ujévi üdvözlet után, kezdi elősorolni politikai müködését . , ajánlja hüségét a mig fizetik.)

Andorási: Te is tudom, hozzám hü vagy nagyon . .
Csakhogy mindig lenéznek téged is,
És egy szamárfőnek tart a világ !
De rólad csak bármit beszéljenek —
Hasznos fiam lehetsz azért nekem.

(Ekkor a titkos kiadásokból még nagyobb csomagot szakitván ki, átadja az éjféli szörnynek . ki egy czuppanós csókot nyomván kezefejére . . kicsuszik a teremből.)

IV. jelenet.

Inas: Excellentiás uram ! Bivajfi urfi ! akarám mondani Tökszem Jankó akar udvarolni.

Andorási: Bocsásd bocsásd, (magában :)
Most jönni fog bérenczim elseje

(Tökszem Jankó beugrik . . agyba főbe köszönti a maecenást, elszámlálja vitéz tetteit, hogy mily hüségesen piszkolta eddig a derék hazafiakat robotból . . s biztositja a patrónust, hogy ha parancsolja, ezentul is leszidja még az apját is.)

Andorási (orrát befogja :)
Te vagy az én derék Tökszemem !
Oly jól tudsz te piszkolni bárkit is.
Ilyen vitézt csak benned birok én . .
Minden szavad gyalázás és mocsok.
Tudom, a kit körmöd közzé adok —
Tisztán ki nem kerül onnét soha.
Azért tehát itt részed Tökszemem !
A legnagyobb rész a tied ne félj —

(Tökszem Jankó szemt lenül vigyorogva hátrál kifelé az ajtón)

Andorási: No lám mi hü e három ember itt.
Csak konczot kell hogy dobjak én nekik,
És ők ezért megmarják ellenim . .
Ha bár igen sokat szenvednek is
De türnek ők ! s tudom türtetni én.

(Ő exja nagyot ásit s a függöny legördül.)

Pecsovics dalok.

Mikor én még kicsi voltam,
Csak a czuczlit szopogattam,
Most mikor már nagyobb vagyok :
Közösügyért élek, halok.

Mikor még én otthon voltam :
„48 ra hivatoltam;
De mikor már Pesten vagyok :
Csak Deákért élek, halok.

A mezitláboshoz.

Lehajlott a fának ága,
Mezitlábos föl az ágra . . .
Pogácsa és **ezüst serleg** !
Jaj te pimasz agyonverlek.

Fináncz nóta.

Sik a puszta sem halma sem erdeje,
Ott zöldel a magyar dohány levele;
Sugárfináncz mászkál arra, meglátja . . .
Gyökerestöl mind egy szálig kirántja.

Pipázhatnám, de nem tudok hiába!
Kiki alszik a trafik a pipámba.
Rá rágyujtok, de mi haszna ha pipám . .
Jobb szeretne tul adni a trafikán.

No de se baj nem busulok azért sem,
Van még otthon egy kis magyar termésem,
Három hétben teszek majd egy szippantást,
Mit tegyen a szegény magyar ember mást?*)

KARAKÁN MARCZI.

Választási mozgalmak.

Temesváron Missics ellenében Lónyai fináncz-miniszter ö excellentiája fog fellépni, hanem itt azt danolják ám:

Erdö, erdö, de magas vagy!
A fa ára de roppant nagy!
Ha az erdöt levághatnánk . .
Lónyait is elválasztnánk

Majd ha fagy.

Pestferenczvárosba ugyancsak hurczolkodnak kifelé a pecsovics celebritások: Perczel Béla, Kaucz, Hajdu Zsivánszky, Nyavajánszki etcetera.

A jövö választásnál minden áron megakarják buktatni Vidacsot. Korizmits, Morócz nemzet gazdászok korteskednek mint pártfönökök . . s hogy komplett legyen a menageria . . Török superintendens a kandidált . . hanem aztán a ferenczvárosi polgár erre igy kiált:

Ha püspök vagy csak forgasd a bibliát.

A Lipótvárosban plane Borsszem Jankó akar fellépni . - Kemény Zsigó ellen. No már akkor a zsák megtalálná a foltját. A kortesnóta minden esetre e lenne:

Stinkele zwiebelesaft
Mit kosere ganzele lájber,
Thübbre b csülni való:
Mint her von Zsiga barón!

---

*) Mi lesz a világból szógám Marczi! ha már te is poétának csapsz fel, csak vigyázz aztán, hogy meg ne rugjon a pegazus. **Matyi.**

Adomák.

Az x . . i földes urnál nagy trakta volt karácsony másod napján, a falu plébánusa is jelent volt mint rendes vendég.

Épen öczczombot hordott az inas az asztal körül, s midön a plebánus urra következett a sor, a házi urnö is segitett kinálni, az öz czomb inas részét ajánlván leginkább.

A pap azonban jobb szerette a husos részét s azt keresett a tálban.

„Hát tisztelendö ur nem szereti az inast?“ — kérdé a nö.

— Nem biz én nagyságos asszonyom! mert én inkább szeretem a szobaleányt — válaszolá a páter tréfásan.

Bizonyos vidéki urnak kilopta egy zsidó siheder pénzes tárczáját az utóbbi országos vásár alkalmával, de a tárczatulajdonos szerencsére jókor észrevévén galléron csipte az emancipált tolvajt, s rendör után kiáltott.

Nü! mit akhar velem az oraság . . mondja a zsidó hetvenkedve — visszaadum á thárczát és aztán pünctüm.

Persze visszaadod fráter, de itt csak komma van, hanem azonfelül még rád kapatok vagy huszonötöt s majd csak ott lesz a punctum.

Elakadt a legátus a miatyánkban e szavaknál „és bocsásd meg a mi büneinket, miképen“ próbálja aztán igy is azonképen, de sehogy sem jutott eszébe a következö mondat. Utoljára is egész hideg vérrel rámondja: „semmiképen Ámmen.“

Epegramm.

Hol gyerekek vannak, folyton fecsegés vagyon ottan,
S éretlen szóknál senki se hall egyebet;
Drága magyar népem! ne csodáld hát, hogy ha a Napló!
Annyi sületlent mond „reggeli“ s „estelijén.“

Tökszem Jankó monologjai.

III.

Gunyszavakat szór rám a magyar nép, türöm azonban — Bárgyu szamárként, mert várnak titkos kiadások.

Pater Lupambulus.

Ludas Matyi gyorspostája.

Nagy János és Fejes Gábor honpolgároknak Mencshely. T. előfizetőink azt kérdik: mi az oka, hogy a csomagolási dijt felküldték és még is a képekért postadijt fizettek? Felvilágositásul adjuk: mert csakis a csomagolás és bélyeg fejében kivántunk 25 krt előfizetőinktől. Ha mi bérmentesitettük volna itt a képeket, fizettünk volna darabonként 35—38 krt, mig előfizetőink fizetnek csak 18—23 krt. Ez a postai számitás elég kómikus .. de ugy van .. tehát saját jutalomképünket, mely különben is tetemes költségünkben van, még egyszer magunk vettük volna meg dupla áron.

Bucsy Bélának V. Hunyad. A lónyai sisakos lovagokat nem használhatjuk .. Matyit azonban küldjük.

Kósa Sándornak Bodolára. Ludas Matyi azon számaival, melyek mult év első felében jelentek meg, tehát 1-től a 26-ig nem szolgálhatunk. A második félévi reclamált számokat azonban a' 42-ik hijával, melyből szinte nincsen — megküldöttük. Ismételve figyelmeztetjük előfizetőinket, hogy hiányzó számaikat 8 nap alatt sziveskedjenek megreclamálni, mert különben a legjobb akaratunk mellett sem tehetünk eleget felszólamlásaiknak.

Több olvasó egylet reclamálja Ludas Matyi naptárát és Bem apó képét olyan is, — mely sem a naptárra kivánt 50 knyi előfizetést sem a kép csomagolás fejében kért 25—30 krt be nem küldötte. Ennek okát abban véljük, mivel nem kisérik figyelemmel hirdetéseinket, különben olvashatták volna, hogy naptár és kép csak az emlitett összveg beküldése vagy utánvételleli megrendelés mellett **dukál!**

Másnak szólok, hogy a bajai polgári olvasó egylet is értsen belőle.

Korik Imrének Kisujszálláson Mult évnegyedben elvtárs a Matyira csak 1 fttal fizetett elő s igy oct.—november hóra. Ezért nem expediáltatott részére lapunk decemberben is.

☛ **Ujévi előfizetőinknek** — kik a Bem apót szinte megrendelték csak is 4—5 nap mulva szolgálhatunk képekkel, mivel az első nyomás teljesen elfogyott. Még jobb lesz a második.

Szeretet filérei.

A Ludas Matyi kiadó tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Nagybányáról P. Józsefnő egy ftos tallér. Marosán János 1 frt. Sürger Mihály 1 frt. id. Virág András 50 kr. Makray János 20 kr. Berey Ferencz 40 kr. N. N. 40 kr. N. N. 20 kr. Kőváry János 20. Méder Ferencz 20 kr. = 4 frt. 10 kr. és 1 tallér.

A dunavecsei iparos olvasóegylet tagjai Kálomista Ferencz által 2 frt. 70 kr.

Mencshelyről Nagy János tanitó ur által több szabadelvü polgártársak részéről 4 frt. 17 kr.

Ujvidékről Szabó József 50 kr.

N.-Szt.-Miklósról Kuklai Antal 50 kr.

M.-Szt.-Györgyről Csomüz Dénes 20 kr.

Munkácsról Bertók Károly 50 kr. Osvágy István 50 kr. Benedek János 20 kr. Szabó József 70 kr. Ferenczi Erzsébet 30 kr. Tóth Benedek 20 kr. = 2 frt. 40 kr.

Összesen 14 frt. 57 kr. és egy tallér.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki mind a szerkesztőség mind a kiadótulajdonos.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.